Speulen

n Stuk of aacht kinder stoan op n kloetje op pad. Robert vragt: “Wat zel we vandoag ais doun goan? Wèl wait wat?” De kinder kieken mekoar aan. Ze trekken kroezen boven d’ogen.

“k Wait al wat!” ropt Jozefientje uut. “Wie goan tikkie doun.”

“Bah, wat flaauw,” zucht Herman. “Tikkie doun we zo voak. Wèl wait wat beters?”

t Is n zetje stil. “Piebeziedjen!” ropt Froukje uut en stekt n vinger op, net of zai in de klas zit.

“Moust ais heuren,” zegt ain. “Wat is piebeziedjen nou weer?”

“Votkroepie,” antwoordt Froukje. “Waist dat aal nait, domkop?”

“Ach, tikkie, verstoppertje, bokkiespringen, baalgooien, t is aaltied t zulfde wat we doun,” vindt Herman.

“Concours hiepiekee!” bölkt Dries Peerdekoper. “Concours hiepiekee speulen we! Wie springen en doun of we op peerd zitten. Wie runnen achter nander aan en wuppen over ale asemmers hen dij bie de weg stoan. Wèl n asemmer omschopt, dut nait meer mit. Dij is òf. Wèl over de mainste asemmers henspringt het t wonnen.”

“En dij hom wonnen het, traktaaier k op mien rol zuurtjes,” belooft Geert. Hai hoalt zien snoepies te veurschien.

“Mag k ain, Geert?” zeurt klaaine Wilco de Vries. “Tou, dou mie ain. Bist mien kammeroad ja.”

“Eerst n spellechie bedenken,” antwoordt Froukje. “En den krigst d’haile rol van Geert. Geert hè?” Geert knikt van joa.

“Wie doun votkroepie,” stelt lutje Wilco veur. “k Wait zeker dat gainain mie vinden kin.”

“Snakkerd!” roupen d’kinder. “Wat bist doe n dikke snakkerd, Wilco de Vries!”

Den goan d’kinder ofpotten wèl hom wezen mout. Geert! Geert is hom! Hai dut baaide handen veur zien ogen en telt òf:

“Ain, twij drij... tien... ik kom!” Geert gaait d’aandern opzuiken. Noa n zet het hai elkenain vonden, behaalve Wilco. Mit mekoar goan d’kinder kieken woar Wilco zit.

“Wilco!” roupen ze. “Wilco!” Achter hegen, in bossies en stroeken, achter schuurtjes, overaal loeren ze. Mor naargens zain ze hom. Wat n aarm verdrait! As t begunt te graauwen heuren ze inains: “Jozefientje! Thuuskomen! Eten!”

“Dien moe ropt,” zegt Dries Peerdekoper tegen Jozefientje. “Ik krieg ook honger. Ik goa ook noar huus tou!”

“Woar is dij hampel van n Wilco nou!” ropt Jozefientje.

“Hai is ook al laank in huus, hur. Vervast! Dij is mooi aan t bouklezen. En wie lopen hier veur maal Jan en mor zuiken,” zegt Froukje. Elk gaait noar zien aigen huus tou.

Soavends, stoef veur etenstied, as t sikkom duuster is, gaait telefoon. Wilco zien pa belt op en vragt of Geert ook wait woar of Wilco is. Geert zegt dat e van niks wait.

As t eten doan is, gaait Geert mit Froukje noar boeten. Ze lopen de weg over noar n leegstoand huus tou. Dij staait n beetje achterof. t Is der n alderbenaauwdst rommeltje op t haim, omdat ze der drok aan t baauwen binnen.

“Hier kinnen we mörgen mooi speulen,” zegt Geert. “Mörgen is t zotterdag en den waarken ze hier ja nait.”

“Help mie! Help mie! Kom Geert en Froukje! Hierhen! Diskaant op!” klinkt n benaauwde stem.

“Heurst dat. Da’s Wilco.” Froukje kikt aal kanten op.

“Diskaant uut!” ropt Wilco weer. “Kom den toch!”

“Doar zit e!” Geert wist noar n wc-roampie. Wilco hangt veur d’helft tot t roampie uut. Zien aarms bungeln omdeel. Geert en Froukje goan mit n noodgang noar hom tou.

“Loat die valen jong. Wie vangen die wel.”

“Nee,” ropt Wilco. “Dat kin nait. k Zit hier vast. Hoal mien pa mor op!”

“Hou komst doarzoot,” wil Geert waiten.

“k Heb mie hier op wc verstopt mit votkroepertje. En dou k weer tot roampie uutklimmen wol, kwam k vast te zitten,” antwoordt Wilco.

“Ast lös bist, krigst mien rol zuurtjes, hur,” zegt Geert. “Mor eerst zel k dien pa ophoalen.” En doar vlogt e hen. “Wie hebben die lekker toch vonden, hè? Wat n geluk, hè?” zegt Froukje tegen Wilco. Wilco holdt zien mond stief dicht. Over zien wang kropt n dikke troan.

“Och jong, schraif mor nait, hur. Geert is der zo weer, mit dien pa, Wilco hur.”
“Oeeehhh… Mien lief. Oeehh… Wat dut mien lief zeer. Wat lig k hier maal. Net op n riggel.”
Doar komt Wilco zien pa aanfietsen. Geert springt bie hom van pakkiedroager òf en komt der aan runnen. De Vries legt zien fietse op de grond hen. Hai lopt achter Geert aan noar Wilco tou.
“Mannechie, mannechie,” zegt e as e bie zien zeun is. “Wat he-je toch aaltied om hands.” Hai schudt mit zien kop. “Nou kom op! Steek dien aarms noar mie uut, den help k die.” De Vries trekt en trekt.
“Ho mor! k Bin al lös!” ropt Wilco. Hai let zok valen en koppeltjedoekt over de grond. Wat smui is dij lutje Wilco!
“En nou mien snoepies hieropan,” zegt Wilco tegen Geert en hai holdt zien haand op.
“Eten kwoajonk! k Zel die kriegen mit dien snoepies!” Wilco zien pa kikt kwoad, mor nait echt!
“Spring mor bie mie achterop. Geert en Froukje zellen ook wel eten mouten.” De Vries en Wilco rieden vot. Geert en Froukje goan lopends noar huus tou. Gelukkeg is ales nog goudkomen!

Auteur: An Kuiper

Inspreker: Riemke Bakker

